

Der er noget, der er større end os

Det er en kæmpe festdag i dag!

En storslået dag. Der flages.

For vi skal jo huske det. Det gør vi hvert år. Det er jo fars dag...

Håber, alle I fædre er blevet beundret og begavet i dag, og at alle I koner og børn har husket det.

Mor er den bedste i verden. Men far er nu heller ikke så tosset...

Det er en kæmpe festdag i dag. Det er Grundlovens dag, og Grundloven fylder endda 170 år. Så det er ikke en ung og umoden og uprøvet sag, vi fejrer, men en moden, velafprøvet og imponerende holdbar fælles lov, vi har som grundlag for det hele her i kongeriget.

Det er der al mulig grund til at fejre! Og der er grund til, at vi giver os tid til at minde hinanden om, hvad det egentlig er, vi har mellem hænderne med Danmarks Riges Grundlov.

Også derfor er jeg glad for, at så mange af jer har fundet vej hertil i dag, selv om det jo OGSÅ er valgdag! For måske det ikke er helt let for alle at få det hele til at gå op; køre her til denne skønne plet på Fyn, hjem igen, nå at stemme og måske lige gøre klar til familie eller venner til en valgaften. Det vender jeg tilbage til. Først Grundloven.

For vi fejrer vores Grundlov - grundlaget for al lovgivning i Danmark. Grundlaget for vort demokrati. Vort folkestyre. Grundloven der fastsætter regler for frie valg, forsamlingsfrihed, ytringsfrihed. Og på den måde er Grundloven noget langt større end en enkelt valgdag. Og langt større og vigtigere end tilslutningen til et parti på en valgdag. Derfor skal vi også - på en dag hvor tilslutningen til Dansk Folkeparti bliver vendt og drejet - tillade os selv at have smil på. Være glade for at deltage i denne fest for vort demokrati og folkestyre.

Der er noget, der hæver sig op over den daglige, politiske kamp – også over en valgkamp. Noget, der er et sådan klippesolidt fundament for vores muligheder for at udøve folkets styre, for at tænke, tale og skrive frit, for at forene os i protest eller dele os efter anskuelser. Og alt sammen som en ret og indenfor lovens rammer.

Den klippegrund er Grundloven.

Hvis der ikke var et Dansk Folkeparti, ville der stadig være Grundloven.

Men uden Grundloven skal der ikke megen fantasi til for at forestille sig, at man slet ikke ville kunne stemme på Dansk Folkeparti.

Man skal ikke i hverdagen gå og være evig taknemlig for den frihed og lighed, som Grundloven sikrer.

Eller den fordeling af lovgivning, magt og udøvelse af magt, som Grundloven fastslår.

Men her på festdagen er det til gengæld desto vigtigere, at vi er helt klare på, hvad der er blevet os givet, hvad der er værnet om i generationer – og hvor vigtigt det er, at vi fortsat uden tøven og i alle situationer værner om netop Grundloven.

Den er på en og samme tid vores fundament men samtidig overordnet os alle.

Uden Grundloven kan de danske medier ikke tage det for givet, at de kan skrive, hvad de vil, sende, hvad de vil og når de vil. Ytrings- og dermed pressefriheden er grundlovsfæstet.

Og uden en fri presse og ytringsfrihed kan jeg forsikre jer alle om, at så kunne vi ikke have det velfungerende folkestyre, vi har i dag. Det er ganske enkelt ikke muligt for borgerne at vælge de politikere, de ønsker skal repræsentere dem, hvis ikke vi politikere kan komme frit til orde, så folk kan høre, hvad vi mener.

Og selv om vi i vore dage fint og let kan komme til orde på de sociale medier og hvad ved jeg, så har vi brug for en fri, kritisk og dygtig presse til også at referere, sætte i perspektiv og kommentere politik.

Ja, jeg ved godt, at pressen ind i mellem er irriterende. Fortæl mig om det! I denne valgkamp konfronteres jeg mere med spørgsmål om meningsmålinger end med spørgsmål om vores politik.

Det er da træls. Og ja - jeg ser også gerne mere af den gammeldags journalistik, hvor man referer, hvad der sker omkring os, fremfor den hærskare af kommentatorer - meningsdannere - der hele tiden fortolker og analyserer - og skævvrider, hvad der er sagt og gjort.

Men tro mig, medierne har jo også den vigtige opgave at afdække, når der er rod i systemerne, når nogle politikere lover for meget og holder for lidt, når fakta fordeles gavmildt rundt uden smålig skelen til, om de der fakta nu også ér fakta...

Når medierne gør det bedst, er det af uvurderlig betydning for os alle sammen. Så trods irritationer skal vi grundlæggende være glade for, og værne om, vores udstrakte pressefrihed.

For det er, når medierne lægger låg på sig selv, vi skal blive bekymrende. Når de ikke længere tør tegne profeten Muhammed.

Når kritikken eller satiren eller faktatjekket udebliver, fordi medierne og folkene på medierne bliver truede, kuede eller bange.

Det er jo til at forstå, at man på f.eks. Jyllands-Posten ikke synes om udsigten til at få hovedet hugget af af en bande terrorister eller få sprængt hovedkvarteret i luften. Og at bladhuset derfor har brugt noget nær en milliard kroner på sikring af deres ansatte og ejendom.

For få år siden var avisen sådan et sted, man blot gik ind. Det er det ikke længere. I dag er det snarere et Fort Knox.

Alt sammen fordi journalisterne har brugt deres ellers grundlovssikrede ret til at skrive og trykke, hvad de synes.

Denne gang gik det godt. Terroristerne blev afsløret, fanget og straffet, inden de kunne sætte deres frygtelige plan i værk. At de så for kort tid siden er blevet løsladtovre i Sverige er en anden sag. De tænker nok deres i JP/Politikens Hus...'

Knap så godt gik det i Paris, hvor islamiske terrorister i 2015 angreb satire-magasinet Charlie Hebdo's redaktion.

Her skød og dræbte to mand på ingen tid 13 ansatte og sårede 11 andre.

Og hvorfor? Magasinet havde gjort grin med den muslimske profet Muhammed.

Der er virkelig ingen, der kan forlange, at man skal sætte livet på spil, fordi man arbejder på en avis eller et magasin.

For i vores land siger grundloven, at man har ret til at sige, tegne eller skrive sin mening. Også om Muhammed. Og det er præcis sådan, vi vil have det i vores land.

Grundloven sikrer ikke imod fanatikere, der i ramme alvor mener, at deres religiøse fanatisme og gamle bogs dogmer skal påtvinges os andre.

Men Grundloven giver os politikere mulighederne for at lave lovgivning, der gør, at vi kan komme efter terroristerne.

Og den sikrer, NETOP med sine grundfæstede frihedsrettigheder, at vi ikke, mens vi laver love vendt imod terroristerne, gør det på en måde, så vi ender i censur eller andre begrænsninger for lovlydige mennesker.

Og blandt andet DERFOR er det en festdag i dag og DERFOR er der så god grund til at samles og fejre grundloven i dag!

#

Grundloven er som sagt større end de enkelte partier. Og dermed også Dansk Folkeparti.

Men vi er her jo. Og det er også valgdag i dag.

Og selv om vi mildt sagt er i storm og svære tider lige nu, så kan jeg garantere, at os kan man ikke få ned med nakken.

Vi står, hvor vi står, og vi går ikke væk eller forsvinder.

Vi tror klippefast på det, vi står for – trods storm og modstand, meningsmålinger og valgkamp!

Og ved I hvad?

Vi har MEGET at være stolte af!

Kig ud på Danmark.

Ok, der ér ting, der kunne være bedre. Flere senge på sygehusene. Bedre forhold for ældre og nedslidte. Mere tryghed. Mere politi. Flere voksne i børne-institutionerne - måske også flere voksne med den rette indstilling - bedre dyrevelfærd.

Men når det er sagt, må jeg også sige – at Danmark er mageløst dejligt!

Selv om der er plads til forbedringer mange steder, og enkelte steder mere end andre, så er Danmark landet, jeg er så glad for at bo i. Vi har mange ting at være stolte af.

Generationerne før os har bygget et land op, som mange udenfor landets grænser misunder os. Det skal vi sige tak for! Det skal vi være taknemmelige for. Og nu skal vi sikre, at også kommende generationer kan vokse op i et samfund, de kan være stolte af. For selvfølgelig er der ting, der skal sikres. Det kommer ikke af sig selv.

Vi har eksempelvis for mange indvandrere, der ikke passer ind i Danmark. Folk der har lavet områder i vores byer om til steder, der nu minder om områder i Mellemøsten. Hvor man kan gå rundt og have besvær med at klare sig på dansk. Og det er altså mærkeligt, når folk omkring en - her i Danmark - taler arabisk og man ikke forstå et kuk af, hvad der bliver sagt.

Men ingen kan med rimelighed bebrejde DF, at det er sådan. Selvom jeg har bemærket, at nogen prøver ;-)

Ingen har som Dansk Folkeparti i snart 25 år utrætteligt arbejdet for en bedre indvandringspolitik.

Og selv om der fortsat er meget at gøre - ved I så hvad?

Så kan vi godt være vores indsats bekendt!

Se til Sverige! Alt, alt for sent trådte de på bremsen. Først i 2016, det er tre år siden og først, da de blev væltet af strømmene på motorvejene, kom de i tanke om, at - hov! Det her ender da vist galt.

Dansk folkeparti blev grundlagt i 1995. Seks år senere – kun seks år! – blev Anders Fogh Rasmussen-regeringen afhængig af vores mandater, skønt de dengang igennem hele valgkampen i 2001 forsvor, det ville ende sådan.

Samarbejdet med Foghs regeringer medførte det første afgørende skifte i udlændingepolitikken siden 1983.

Næsten 20 års miserabel udlændingepolitik – som vi stadig i dag i 2019 slås med konsekvenserne af! – blev ændret. Vi fik et systemskifte. Forhandlet hjem af blandt andet gode gamle Søren Krarup og hans fætter Jesper Langballe, som var kommet i Folketinget for os i 2001.

Det gjorde Sverige ikke. De fortsatte i næsten to årtier. Og derfor er Sverige i dag i en meget værre knibe end Danmark. Og derfor er vores venner i Sverigesdemokraterne i Sverige i fremgang – for svenskerne har efterhånden indset, at det er ved at gå helt galt. Sverige er næsten to årter efter Danmark.

Sverigesdemokraterne har da også i denne valgkamp valgt at indrykke en annonce, hvor de takker os for inspiration og hjælp og anbefaler danskerne at stemme på Dansk Folkeparti. Det takker vi Sverigesdemokraterne og deres gode formand Jimmie Åkesson for.

Med aftalen om det såkaldte paradigmeskifte i udlændinge-politikken, som det efter næsten halvandet års kamp lykkedes at få vedtaget i folketinget i februar i år, tog vi et nyt, stort skridt. Det kan næsten ikke overvurderes.

Paradigmeskiftet handler jo om at få skilt flygtninge og indvandringspolitik ad igen. Noget jeg har kæmpet for hele mit politiske liv. Flygtninge skal nemlig hjælpes - og helst i nærområderne - men kun indtil de kan vende tilbage til deres fædreland igen. Så skal de hjem og hjælpe med at genopbygge deres eget land. Det bør være en både retlig og moralsk forpligtelse.

Sammen med systemskiftet i 2001 er den nye hjemsendelsespolitik to afgørende elementer for, hvordan vi langsomt men sikkert løser problemer i udlændingepolitikken.

Flere skal hjælpes hjem, færre ind - lige nu det laveste antal asylsøgere i over 10 år. Det er nødvendigt for at sikre Danmark for de kommende generationer.

#

Men men men!

Valget i dag kan ændre på udsigterne. Ikke alene for Dansk Folkeparti. For jeg lover jer, at får vi de vælger-lussinger, som målingerne spår, så kommer vi stærkt igen. Vi er Dansk Folkeparti. Vi er ikke sådan at slå ud!

Men dagen i dag kan give de radikale en rolle, der – igen – vil slå Danmark tilbage i forhold til en holdbar udlændingepolitik.

Det skete sidst, da Helle Thorning-Schmidt – det er hende statsministeren, de fleste ellers lykkeligvis har glemt i dag - desværre fik ødelagt en del, da hun huserede 2011-2015 – og det kan ske igen nu.

For Morten Østergaard og hans radikale parti ønsker at gentage deres bedrift efter valget i 2011. Hvor de i det sorte tårn fik deres vilje trumfet igennem. Som gjorde at Socialdemokratiets valgløfte om at holde den stramme udlændingepolitik blev fejlet af bordet.

Den radikale udlændingepolitik vil gøre, at Danmark kopierer alle ulyksalighederne fra Sverige. Så vi har et meget konkret eksempel på, hvor Danmark vil bevæge sig hen med dem.

Men har Mette Frederiksen ikke sagt, at hun står fast? At hun i givet fald ellers vil sige nej tak til at blive statsminister? Tja bum bum....

Nu har jeg jo talt en del med Mette Frederiksen. Og mit bud er, at hun VIL være statsminister. For enhver pris, dristes jeg til at sige. Er man i tvivl kan man jo læse Thomas Larsens portrætbog, som udkom her umiddelbart før valgudskrivelsen. Her bliver Mette Frederiksen bedt om at fortælle om sit syn på Helle Thorning-Schmidt og siger så følgende:

“Hvordan man end vender og drejer det, skal formanden for Socialdemokratiet bringe Socialdemokratiet i regering. Det gjorde hun. Det er den vigtigste opgave. Derfra kan man diskutere retning, kompas og indhold.”

Dette citat står i kontrast til det, Mette Frederiksen i valgkampen har forsøgt at give indtryk af. Nemlig at hun ikke kommer til at svigte i spørgsmålet om indvandringspolitikken - selvom Morten Østergaard kræver netop det. Som han sagde så sent som i aftes i partilederdebatten: Dansk Folkeparti og Inger Støjberg skal holdes udenfor i udlændingepolitikken....

Jeg er demokrat helt ind til benet. Jeg lever og ånder i og for det danske folkestyre. Jeg respekterer danskernes valg, som det kommer til udtryk i dag.

Betyder det, at Dansk Folkeparti får mindre indflydelse de kommende par år og de radikale igen svinger taktstokken, er det sådan, det er! Det skal vi respektere. Men jeg kan dog forsikre jer, at vi vil gøre ALT, hvad der står i vores magt for, at det ikke sker.

For godt nok har der været meget fokus på dem, der ikke i år stemmer på Dansk Folkeparti. Men fra og med i dag skal vi have mere fokus på dem, der rent faktisk stemmer på os. De skal have så meget ud af deres stemme, som vi overhovedet kan give dem. Derfor vil vi heller aldrig komme til at sidde fornærmet og vrissent ovre i hjørnet og surmule. Vi vil altid søge indflydelsen. Gøre hvad vi kan for at sikre Danmarks fremtid. Sikre trykningen for de kommende generationer.

Derfor skal vi også her i dag tillade os selv at have smil på læben. Hygge os i hinandens selskab. Give naboen på bænken et klap på skulderen.

Vi er her!

På en valgdag som er en festdag.

På en dag der afgør kursen for Danmark i op til fire år frem.

På en dag der afgør, hvem der får styrken til at påvirke danskernes hverdag.

Får Dansk Folkeparti ikke den fornødne styrke, KAN vi ikke hindre Morten Østergaard og de radikale i at spolere, hvad der er bygget op.

Men det er danskernes valg. Det respekterer vi. Det er demokrati og folkestyre, som Grundloven foreskriver.

Men det forhindrer ikke os i at fortsætte vores kamp. For det vi tror på. Vi er nemlig Dansk Folkeparti. Vi er her, uanset om der er medvind eller modvind. Vi står fast på det, vi ved, er det rigtige for vort land.

Og efter i dag kæmper vi ufortrødent videre. I alle vores vågne timer. Det har I mit ord for.

Rigtig god valgdag. Og i særdeleshed rigtig god grundlovsdag. Tak for ordet.